

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermanni Conringii De Antiquitatibus Academicis Dissertationes

Conring, Hermann

Helmeftadii, 1674

Svpplementvm XLV. Ad pag. LXXXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12929

Ad pag. LXXXIX.

SCholas cum Episcopiorum tum Monasteriorum veterum
 Spost annum millesimum sensim per omnem Europam
 defecisse, liquidum est ex monumentis ævi illius. Sensim
 ajo id factum esse, non uno tempore aut omnibus in locis:
 tandem tamen utrobique scholæ omnes extinctæ sunt, ma-
 nente inter cathedrales Canonicos solo inani *Scholastici* no-
 mine & dignitate. Digna memoratu sunt de Scholastici
 illa vana appellatione Alberti Krantzii dicta, quæ l. VII c. 14
Wandalia posteritati reliquit. *Erat is* (Albertus, tempore Inno-
 centii IV ad Concilium Lugdunense Livoniensis Episcopi
 legatus) *pridem Scholasticus in Ecclesia Bremensi, vir omni lite-*
rarum genere doctissimus: quod illa tempestate, necdum crebrescen-
tibus publicis Academiis, apud insignes Ecclesias, qui nunc dure
Scholastici tum vocabantur Magistri, docentes in omni literarum
genere, in cunctis ingenuis & præclaris artibus. Ætate nostra Scho-
lastici officium nullum est, nisi collectas pauperum scholarium in usus
mensæ suæ vertere, ut pro se vicarium laborantem cogat insigniter
esurire. Digna etiam sunt hîc legi, ea quæ Henrico IV Impe-
 rante annotavit Auctor Apologiæ pro Casare illo tunc scri-
 ptæ adversus Gregorii septimi Papæ Epistolam aliosque;
 est autem, ceu non male judicavit Goldastus, Waltramus
 Episcopus Naumburgensis. Habentur illa *Tomo primo*
pag. 228 Germanicarum rerum scriptorum à Marquardo Frehero
editorum, & l. 2 c. 42 Apologiæ, prout illam distinxit Goldastus,
cumque aliis scriptis addidit Replicationi pro Imperio.
Novimus quidem, inquit ille, domesticam institutionem ejusmodi
monachorum, quam verè possimus assimilare siliquis porcorum, de
quibus non potuit ille saturari, quem dicit in Evangelio Dominus
adhæsisse uni de principibus hujus seculi: postquam dissipavit por-
 tionem

Vu

tionem

tionem paterna substantia, tradens naturale ingenium luxui atque desidia: quum ad imaginem Dei factus sit homo, in intellectu (scilicet, in mente) in interiore homine (in eo quod intelligit veritatem, dijudicat justitiam & injustitiam, & novit à quo factus est) potest intelligere creatorem suum, laudare creatorem suum. Quam scilicet intelligentiam habet, qui prudentiam habet: alioqui pater mendacii Diabolus aufert à cordibus hominum Dei veritatem, aufert Dei imaginem, & imprimit apostasiae suae & mendacii imaginem. Quum enim à ceteris animantibus per hoc maxime differamus, quod rationale animal sumus, & loqui possumus: ratio autem omnis & sermo divinis libris continetur, per quos & Deum discimus, & quare creati simus non ignoramus: mirandum est valde, quod nolunt aliqui, praecipue autem Monachi, quae praeclara sunt discere: qui ne pueros quidem vel adolescentes permittunt in monasteriis habere studium salutaris scientiae; ut scilicet rude ingenium nutriatur siliquis demoniorum, quae sunt consuetudines humanarum traditionum, ut ejusmodi spurcitiis assuefacti non possint gustare, quam suavis est Dominus, qui dicit in Evangelio de talibus; *Vae vobis scribae & pharisaei, hypocrita, qui tulistis clavem scientiae: vos enim, inquit, non intratis nec finitis introeuntes intrare.* Igitur ignoratio divinarum Scripturarum ignoratio est Christi, qui dicitur virtus Dei & sapientia Dei. Mitto reliqua: etsi & illa sint perquam eximia.

Perierunt vero sensim scholae non tantum in caenobiis veterum Benedicti regulae sequacium, quorum mores degeneres perstringentem modò audivimus illum Apologiae scriptorem, sed illorum etiam qui morum istorum reformationem amplexati sunt Cluniacensium, Cisterciensium. Clavauensium aliorumque in universum omnium: etsi circa initia visi fuerint eorum quam multi sic satis magno studio etiam sacrae doctrinae incumbere,